

Overloopincontinentie

Overloopincontinentie wordt veroorzaakt door verminderde blaascontractiliteit (eventueel verergerd door inname van bepaalde geneesmiddelen zoals tricyclische antidepressiva, urinaire spasmolytica ...) en/of door obstructie van de urethra (bv. veroorzaakt door prostaathypertrofie of een genito-urinaire prolaps). Deze vorm van incontinentie wordt gekenmerkt door “druppel per druppel”-urine-incontinentie, geassocieerd aan dysurie en aanwezigheid van een belangrijk urineresidu door onvolledige blaaslediging. Het kan de nierfunctie van de patiënt in het gedrang brengen.

- De aanpak van overloopincontinentie gebeurt in functie van de etiologie en vergt

dikwijls een chirurgische ingreep. Bij benigne prostaathypertrofie kan medicamenteuze behandeling nuttig zijn [zie Folia december 2003 en de Transparantiefiche « Aanpak van benigne prostaathypertrofie » met updates].

- *Betanechol*, een cholinomimeticum met muscarinerge werking, wordt in bepaalde omstandigheden voorgesteld om de blaascontractiliteit te verbeteren, bv. bij postoperatoire urineretentie of bij blaasatonie van neurologische oorsprong [zie Folia januari 2006].

Nota

De referenties bij dit artikel zijn te vinden op onze website.

Recente informatie

- **Natriumsitaxentan (Thelin®▼)** is een endotheline-receptorantagonist die sinds februari 2008 beschikbaar is voor de behandeling van bepaalde vormen van arteriële pulmonale hypertensie. De voornaamste ongewenste effecten zijn leverstoornissen. Het gaat om een weesgeneesmiddel.

- In de Folia van februari 2008 wordt vermeld dat **sitagliptine (Januvia®▼)**, een DPP4-inhibitor, kan gebruikt worden bij de behandeling van type 2-diabetes in associatie met metformine of een glitazon.

Recent werd ook het gebruik van sitagliptine in associatie met een hypoglykemiërend sulfamide (met of zonder metformine) als indicatie aanvaard door het Europees Geneesmiddelenbureau (EMA); deze indicatie wordt niet vermeld bij de terugbetalingscriteria van het RIZIV. Zoals reeds opgemerkt voor sitagliptine, zijn de doeltreffendheid en veiligheid op lange termijn niet bekend, en is de plaats bij de aanpak van type 2-diabetes beperkt.